

Verschillen interimmer en vaste werknemer worden steeds kleiner

Lien van der Leij
Amsterdam

Interim en vast groeien steeds meer naar elkaar toe. Interim-opdrachten duren steeds langer terwijl de interim-manager nog nauwelijks meer verdient dan zijn of haar collega in vaste dienst. Dat blijkt uit het nieuwste trendonderzoek naar de markt voor hoogopgeleide interim-managers van Schaeckel & Partners.

Weliswaar zijn de interim-tarieven iets gestegen — vorig jaar namen die toe met zo'n €2 per uur tot gemiddeld €129 — maar de salarissen van vaste krachten lieten een nog snellere stijging zien. Daardoor zit er nog weinig verschil tussen het loon dat een interimmer mee naar huis neemt (*take-home pay*) en het salaris van een manager met een contract voor onbepaalde tijd.

Ook de privileges die voorheen veelal alleen voor eigen werknemers waren weggelegd, worden nu aan interimmers gegund, stellen de onderzoekers. Na hun startperiode werken de meeste tijdelijke managers vaak vanuit huis — al doen ze dat wel iets minder vaak dan voorheen. In het trendonderzoek over 2022 zei 32% van de respondenten meer dan de helft van de werktijd op locatie door te brengen, nu is dat 42%.

Toch werken nog altijd drie op de tien respondenten de helft van de tijd vanuit huis, een aandeel dat overeenkomt met het gemiddelde onder alle werknemers. 'Het heeft soms geen zin om naar kantoor te gaan omdat daar gewoonweg niemand is', legt een van de respondenten uit.

'Anders dan vorige jaren zijn de echte voordelen om voor vast of tijdelijk te kiezen vrijwel weggefallen', aldus de onderzoekers. 'Het beeld dat je een dief bent van je eigen portemonnee als je niet als externe werkt, is achterhaald'

'Het beeld dat je een dief bent van je eigen portemonnee als je niet als externe werkt, is achterhaald'

monnee als je niet als externe in je eigen functie gaat, is achterhaald. En dat is goed nieuws voor de arbeidsmarkt en voor menig werkgever en werknemer.'

De tariefontwikkeling van hoogopgeleide interimmers loopt achter bij die van mensen die werkzaam zijn in praktische beroepen, merkt Piet Hein de Sonnaville van Schaeckel & Partners op. Al meer dan een decennium liggen de interim-tarieven rond de €125 à €135 per uur, ziet hij, terwijl de tarieven voor uitvoerende vakspecialisten als automonteurs juist sterk zijn toegenomen.

'Rond het jaar 2000 was het verschil in tarifiering een factor tweeënhalve. Nu is dat nog maar een factor anderhalf.'

Een ander element in het onderzoek dat opvalt, is dat opdrachten van interimmers steeds langer duren. Het trendrapport meet een gemiddelde opdrachtduur van 15,4 maanden, één maand meer dan een jaar geleden. Binnen de overheid ligt de lengte van de opdracht nóg hoger, op gemiddeld zeventien maanden. Nog nooit was die zo hoog, aldus de onderzoekers. Die stijging doet zich voor na twee jaar van stabilisatie.

Volgens De Sonnaville is die langere doorlooptijd vooral het gevolg van de krappe arbeidsmarkt. 'Zoekprocedures duren daardoor langer. Kandidaten haken af omdat ze toch voor dat andere aanbod kiezen, of het blijkt moeilijk om goede vaste krachten te vinden. Al met al blijft de interimmer dan langer aan boord.'

Niet alleen zijn de opdrachten langer, er zit ook minder tijd tussen. Gemiddeld kost het zes weken om aan een nieuwe opdracht te komen, een halve week minder dan een jaar geleden en de kortste tussenperiode ooit gemeten sinds het onderzoek in 2008 voor het eerst werd afgenomen.

De Sonnaville: 'Een van de grootste verschillen tussen werknemers en de zelfstandig werkende manager is het ondernemersrisico dat de interimmer loopt. Maar hieruit blijkt dat dat risico wel meevalt. De situatie van baanzekerheid naar werkzekerheid is feitelijk al bereikt.'

Aan het onderzoek deden 327 interim-managers mee. Zij komen uit de financiële dienstverlening (11%), overheid (34%), nutsbedrijven (8%), zorg (7%) en uit de industrie, diensten en detailhandel (40%).